

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

ÁTIKTATVA: T/62

~~T/14079. számú~~

törvényjavaslat

a Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonszerzés területén, Rijádban, 2014. március 23. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről

**Előadó: Varga Mihály
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2014. május

2014. évi törvény

a Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, Rijádban, 2014. március 23. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, Rijádban, 2014. március 23. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

ÉS A SZAÚD-ARÁBIAI KIRÁLYSÁG KORMÁNYA

KÖZÖTT

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL

ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK

MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

A JÖVEDELEM- ÉS VAGYONADÓK TERÜLETÉN

Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya,

Attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, és hogy kapcsolatukat továbbfejlesszék és előmozdítsák;

Az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk Személyi hatály

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre ezen Egyezmény különösen kiterjed:

(a) a Szaúd-Arábiai Királyság esetében:

- (i) a Zakat;
- (ii) a jövedelemadó, beleértve a földgáz befektetési adót;
(a továbbiakban: „szaúdi adó”);

(b) Magyarország esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) a telekadó és
- (iv) az építményadó
(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény rendelkezései kiterjednek minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló, bármely Szerződő Állam által kivetett adóra is, amelyet ennek az Egyezménynek az aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „Szaúd-Arábiai Királyság” kifejezés a Szaúd-Arábiai Királyság területét jelenti, amibe beletartozik a területi vizeken kívüli terület is, ahol a Szaúd-Arábiai Királyság szuverén jogait és fennhatóságát gyakorolja a vizekben, tengerfenéken, az altalajon és természeti erőforrások felett a jogával és a nemzetközi joggal összhangban;

(b) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva Magyarország területét jelenti;

(c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy a Szaúd-Arábiai Királyságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést, beleértve az államot vagy annak helyi hatóságait;

(e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(h) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

(i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) a Szaúd-Arábiai Királyság esetében a pénzügyminiszter vagy meghatalmazott képviselője által képviselt Pénzügyminisztériumot;

(ii) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Ennek az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre ezen Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, bejegyzési helye, üzletvezetési helye vagy bármely más hasonló ismerv alapján adóköteles abban az Államban, beleértve az államot és annak bármely helyi hatóságát.

Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy e cikk 1. bekezdésének rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Szerződő Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Szerződő Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben e cikk 1. bekezdésének rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetési helye található.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejejt.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- (a) az üzletvezetés helyét;
- (b) a fióktelepet;
- (c) az irodát;
- (d) a gyártelepet;
- (e) a műhelyt; és
- (f) a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja továbbá:

- (a) az építési területet, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatot, vagy az ilyen területtel vagy munkálattal kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység 6 hónapnál hosszabb időtartamig tart.
- (b) egy vállalkozás által a munkavállalókon vagy a vállalkozásnál erre a célra elkötelezett más személyeken keresztül nyújtott szolgáltatásokat, beleértve a tanácsadási szolgáltatásokat, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek folytatása (ugyanazon vagy kapcsolódó projekt esetében) egy Szerződő Államon belül egybefüggően vagy megszakításokkal meghaladja a 183 napot bármely tizenkét hónapos időszakban.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti

helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű;

(g) a vállalkozáshoz tartozó, egy ideiglenes vásáron vagy kiállításon kiállított javak vagy áruk értékesítése az említett vásár vagy kiállítás zárása után.

5. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire e cikk 6. bekezdésének rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége e cikk 4. bekezdésében említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

3. E cikk 1. bekezdésének rendelkezései ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. E cikk 1. és 3. bekezdésének rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelyen keresztül fejt ki üzleti tevékenységet. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csakis azon telephelynek betudható nyereség mértékéig.

2. Ezen cikk 3. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban lévő telephelyen keresztül fejt ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett önálló vállalkozásként fejtene ki, teljesen független kapcsolatot tartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely üzleti tevékenységével kapcsolatos költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol. Mindazonáltal ilyen levonások nem eszközölhetők az olyan összegek esetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely (a tényleges költségek megtérítésén kívül) a vállalkozás központjának, vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként vagy hasonló térítésként fizetett szabadalmak vagy egyéb jogok használatáért vagy jutalékként, elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért, illetve - a bankvállalkozások esetét kivéve - kamatként a telephelynek kölcsönzött pénzek után. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításakor a telephely által a vállalat központjának vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként vagy hasonló térítésként szabadalmak, vagy egyéb jogok használatáért vagy jutalékként elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért, illetve - a bankvállalkozások esetét kivéve - a vállalkozás központjának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (a tényleges költségek megtérítésén kívül) felszámított összegek.

4. Ezen cikk semmilyen rendelkezése sem érinti egy Szerződő Állam bármely jogának működését az abban az államban lévő kockázatokhoz kapcsolódó biztosításból származó, belföldi illetőséggel nem rendelkező személy által kapott nyereségre kivetett adókra vonatkozóan.

5. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk Hajózás és légi szállítás

1. A hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye található.

2. Ezen cikk 1. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül ért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az

így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 5 százalékát. E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányá részjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. E cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik államban szabad foglalkozást folytat, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. E cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik Államban szabad foglalkozást folytat, és a követelés, amely után az ilyen jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is, amelyikben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a jogdíj haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(a) a jogdíj bruttó összegének öt százalékát, amennyiben azt ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért fizetik;

(b) a jogdíj bruttó összegének nyolc százalékát minden más esetben.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotás, rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmek vagy hangszalagok, bármilyen szabadalom, védjegy, formatervezési vagy más minta, terv, titkos formula vagy eljárás használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. E cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik államban szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, így az ilyen jogdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek ezen Egyezmény 6. cikkének meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. A nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy állandó bázisnak elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek elidegenítéséből vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból származik, megadóztatható ebben a másik államban.

5. Az e cikk 4. bekezdésében nem említett olyan részvények elidegenítéséből származó nyereség, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró, ott tőzsdén nem bejegyzett vállalkozásban közvetlenül vagy közvetve birtokolnak, megadóztatható abban az Államban.

6. E cikk megelőző bekezdéseiben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban

adóztatható, kivéve az alábbi eseteket, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható:

(a) ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be; vagy

(b) ha a személy tartózkodása a másik Szerződő Államban a vonatkozó pénzügyi évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos periódusban összesen 183 napot vagy azt meghaladó időszakot vagy időszakokat tesz ki; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az ebben a másik Államban kifejtett tevékenységből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

1. Ezen Egyezmény 16., 18., 19. és 21. cikkeinek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott pénzügyi évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül ezen Egyezmény 14. és a 15. cikkének rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül ezen Egyezmény 7., 14. és a 15. cikkének rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által, az e cikk 1. és 2. bekezdésében megfogalmazottak szerint kapott jövedelem mentes az adó alól a másik Szerződő Államban, feltéve, hogy ezen tevékenységet teljesen vagy nagyrészt az elsőként említett Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága közalapjaiból támogatják, vagy a Szerződő Államok Kormányai között létrejött kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján kerül rá sor.

18. Cikk Nyugdíjak

1. Ezen Egyezmény 19. cikkének 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek munkaviszonyra tekintettel fizetett nyugdíj és más hasonló díjazás csak ebben az államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága társadalombiztosítási rendszerének részét képző program alapján fizetett nyugdíjak és más kifizetések csak ebben az államban adóztathatóak.

19. cikk Közszolgálat

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. (a) Bármely nyugdíj, amit egy Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet, vagy amit egy Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által létesített alaptól fizetnek egy természetes személynek az ezen Államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

(b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben a másik Államban belföldi illetőséggel bír és annak állampolgára.

3. Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra és nyugdíjakra ezen Egyezmény a 15., 16., 17. és 18. cikkének rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk Tanárok és kutatók

Azok a díjazások, amelyet egy oktató vagy kutató - aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bíró személy vagy az volt mielőtt a másik Szerződő Államba látogatást tett, vagy meghívást kapott - oktatási vagy kutatási tevékenység végzésére tekintettel kap, mentes az adó alól négy évet meg nem haladó időszakra abban a másik Szerződő Államban.

22. Cikk Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az ezen Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. E cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók ezen Egyezmény 6. cikkének 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik államban szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben ezen Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

23. Cikk Vagyon

1. Ezen Egyezmény 6. cikkében említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyonban testesül meg, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból és légi járművekből álló ingó vagyonban, és az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetéséhez szükséges ingó vagyonban megtestesülő vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az Szerződő Államban adóztatható.

24. Cikk A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

1. A Szaúd-Arábiai Királyság esetében:

(a) Amennyiben a Szaúd-Arábiai Királyságban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, a Szaúd-Arábiai Királyság megengedi:

(i) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett adóval;

(ii) az ilyen belföldi illetőségű személy vagyonát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett adóval.

Az így levont összeg azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely az esettől függően, a Magyarországon megadóztatható jövedelemre vagy vagyonra esik.

(b) a kettős adóztatás elkerülése nem fogja korlátozni a Szaúd-Arábiai Királyságban belföldi illetőséggel bíró szaúdi állampolgárokra vonatkozó Zakat beszedési rendszer rendelkezéseit.

2. Magyarország esetében:

(a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható a Szaúd-Arábiai Királyságban, Magyarország a (b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

(b) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételeket élvez, amelyek a 10. és 12. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók a Szaúd-Arábiai Királyságban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Szaúd-Arábiai Királyságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Szaúd-Arábiai Királyságból származó ilyen jövedelemtételekre esik.

(c) Az (a) pont rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelemére vagy vagyonára, ha a másik Szerződő Állam ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. vagy 12. cikk 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

25. Cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű. Az ügyet ezen Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban ezen Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. Mindkét Szerződő Állam illetékes hatósága törekedni fog arra, hogy ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös

egyetértéssel oldja fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről ezen Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai érintkezhetnek egymással abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét ezen Egyezmény 1. és 2. cikke nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak e cikk 1. bekezdése alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek e cikk 1. bekezdésében említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával, vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. E cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre e cikk 3. bekezdésének korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszoolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszoolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az

információ banknak, más pénzüzetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. cikk

Vegyes rendelkezések

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti valamely Szerződő Állam adócsalás és adókijátszás megelőzésére vonatkozó hazai jogszabályainak alkalmazását, amennyiben az adott Szerződő Állam illetékes hatósága megállapítja, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek vagy az ilyen belföldi illetőségű személlyel kapcsolatban lévő személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike ezen Egyezmény kedvezményeinek megszerzése volt. A Szerződő Államok konzultálhatnak egymással mielőtt az előző mondat alapján az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személytől a másik Szerződő Államban megtagadnák az adókönyvítés alkalmazását.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. Bármely Szerződő Államnak értesítenie kell a másik államot diplomáciai úton keresztül, a belső joga által meghatározott az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges feltételek kielégítéséről. Az Egyezmény az említett értesítések közül a későbbi kézhezvételének hónapját követő második hónap első napján lép hatályba.

2. Ezen Egyezmény rendelkezései alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének dátumát követő január 1-jén vagy azt követően fizetett összegekre;

(b) az egyéb adók tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének dátumát követő január 1-jén vagy azután kezdődő adóévekre.

30. Cikk

Felmondás

1. Jelen Egyezmény korlátlan ideig marad hatályban, de bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton felmondhatja azt annak hatálybalépésétől számított öt év után úgy, hogy

bármely naptári év június 30-a előtt a felmondásról írott értesítést küld a másik Szerződő Állam számára.

2. Ebben az esetben az Egyezmény nem alkalmazandó:

- (a) a forrásnál levont adók tekintetében annak a naptári évnek a végét követően fizetett összegek vonatkozásában, amelyben az ilyen felmondásról szóló értesítést adták;
- (b) az egyéb adók tekintetében az ilyen felmondásról szóló értesítés átadásának naptári éve vége után kezdődő adóévek vonatkozásában.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Rijádban, 2014. március 23. napján magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Magyarország Kormányának nevében A Szaúd-Arábiai Királyság Kormányának nevében
(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

A Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény aláírásakor Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya megállapodott, hogy az alábbi rendelkezések az Egyezmény szerves részét képezik.

1. Megállapítást nyert, hogy az Egyezményben használt „tényleges üzletvezetés helye” kifejezés azt az állandó helyet jelenti, ahol a teljes vállalkozás üzletvezetéséhez szükséges magasabb szintű, lényeges vezetői és kereskedelmi döntéseket általában és rendszeresen meghozzák.
2. Megállapítást nyert, hogy az Egyezmény 4. cikkének alkalmazásában „az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés magában foglalja az egyik Szerződő Állam jogának megfelelően létrejött bármely személyt, amely nem adóköteles abban az Államban és létrehozása, illetve fenntartása abban az Államban:
 - (a) vagy kizárólag vallásos, jótékonyági, oktatási, tudományos vagy más hasonló közcéllal történik;
 - (b) vagy munkavállalók számára nyugdíj vagy más hasonló juttatás biztosítása céljából.
3. Megállapítást nyert, hogy az Egyezmény 7. cikkének alkalmazásában:
 - (a) egy Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államba történő áru kiviteléből származó vállalkozási nyeresége nem adóztatható abban a másik

Szerződő Államban. Amennyiben a kiviteli szerződések más, a másik Szerződő Államban található telephelyen keresztül végzett tevékenységeket is magukban foglalnak, az ilyen tevékenységekből származó nyereség megadóztatható abban a másik Szerződő Államban;

- (b) a „vállalkozási nyereség” kifejezés magában foglalja többek között a gyártásból, kereskedelemről, banki tevékenységből, biztosításból, belföldi szállítás működtetéséből, szolgáltatások nyújtásából és ingó vagyon bérbeadásából származó jövedelmet. Az ilyen kifejezés nem foglalja magában a természetes személy tevékenységét, azt akár alkalmazottként, akár önállóan végzi.

4. Megállapítást nyert, hogy az Egyezmény 26. cikkének alkalmazásában az említett cikk rendelkezéseinek megfelelően megküldött információ csak az abban meghatározott adóügyi célokra használható fel.

5. Magyarország Kormánya úgy értelmezi, hogy Magyarország ezen Egyezményben vállalt kötelezettségei összhangban vannak az Európai Unió tagjaként vállalt kötelezettségeivel. Amennyiben azonban Magyarország a jövőben megállapítja, hogy ezen Egyezményben vállalt kötelezettségei nincsenek összhangban a Magyarországra európai uniós tagként vonatkozó követelményekkel, mindkét Szerződő Állam konzultálhat egymással az Egyezmény lehetséges módosításairól.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Rijádban, 2014. március 23. napján magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Magyarország Kormányának nevében A Szaúd-Arábiai Királyság Kormányának nevében

(aláírások)”

„CONVENTION
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF HUNGARY
AND
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SAUDI ARABIA
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF TAX EVASION
WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of Hungary and the Government of the Kingdom of Saudi Arabia,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income and on capital, and to further develop and

facilitate their relationship;

Have agreed as follows:

Article 1
Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:
 - (a) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia:
 - i) the Zakat;
 - ii) the income tax including the natural gas investment tax;
(hereinafter referred to as "Saudi tax");
 - (b) in the case of Hungary:
 - i) the personal income tax;
 - ii) the corporate tax;
 - iii) the land parcel tax; and
 - iv) the building tax;
(hereinafter referred to as "Hungarian tax").
4. The provisions of this Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes that are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3
General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Kingdom of Saudi Arabia" means the territory of the Kingdom of Saudi Arabia which also includes the area outside the territorial waters, where

the Kingdom of Saudi Arabia exercises its sovereign and jurisdictional rights in their waters, sea bed, sub-soil and natural resources by virtue of its law and international law;

- (b) the term "Hungary" when used in a geographical sense, it means the territory of Hungary;
- (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Hungary or the Kingdom of Saudi Arabia, as the context requires;
- (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons, including the State or its local authorities;
- (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term "national" means:
 - i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - ii) any legal person, partnership, association or any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term "competent authority" means:
 - i) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia, the Ministry of Finance represented by the Minister of Finance or his authorized representative;
 - ii) in the case of Hungary, the minister responsible for tax policy or his authorised representative.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax in that State by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authorities thereof.

This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (center of 'vital' interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his center of 'vital' interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) any place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" also includes:
 - (a) a building site, a construction, assembly or installation project, or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 6 months;
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such

purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than 183 days within any 12-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character;
 - (g) the sale of goods or merchandise belonging to the enterprise displayed at an occasional temporary fair or exhibition after the closing of the said fair or exhibition.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 of this Article applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of

the other.

Article 6
Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. This term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7
Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so

incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of income from debt-claims with regard to moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of income from debt-claims with regard to moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Nothing in this Article shall affect the operation of any law of a Contracting State relating to tax imposed on profits from insurance relating to risks situated in that State with non-residents.
5. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 Shipping and Air Transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 Associated Enterprises

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other

Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the dividends. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of

this Convention, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 Income from Debt-Claims

1. Income from debt-claims arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term "Income from Debt-Claims" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as income from debt-claims for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the income from debt-claims, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the income from debt-claims arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which such income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the income from debt-claims, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.,

Article 12 Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 per cent of the gross amount of the royalties which are paid for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment;
 - (b) 8 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13
Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other Contracting State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of shares, other than those mentioned in paragraph 4 of this Article, which are owned directly or indirectly in a company that is a resident of a Contracting State and not listed in a stock exchange therein, may be taxed in that State.
6. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State
 - (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

- (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.
- 2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 Dependent Personal Services

- 1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 21 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
- 2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
- 3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16 Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17
Artistes and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. Income derived by a resident of a Contracting State from activities exercised in the other Contracting State as envisaged in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be exempt from tax in that other Contracting State if the visit to that other Contracting State is supported wholly or mainly by public funds of the first-mentioned Contracting State or a local authority thereof, or takes place under a cultural agreement or arrangement between the Governments of the Contracting States.

Article 18
Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
1. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions paid and other payments made under scheme which is part of the social security system of a Contracting State or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

Article 19
Government Service

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i) is a national of that State; or
 - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the

services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.
 - (b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.
3. The provisions of articles 15, 16, 17 and 18 of this Convention shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student or trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Teachers and Researchers

Remunerations which a teacher or researcher who is or was resident in a Contracting State prior to being invited to or visiting the other Contracting State for the purpose of teaching or conducting research receives in respect of such activities shall not be taxed in that other Contracting State for a period not exceeding four years.

Article 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be,

shall apply.

Article 23

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 of this Convention, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other Contracting State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

Article 24

Methods for Elimination of Double Taxation

Double taxation shall be eliminated as follows:

1. In the case of the Kingdom of Saudi Arabia:
 - (a) where a resident of the Kingdom of Saudi Arabia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Hungary, then the Kingdom of Saudi Arabia shall allow:
 - i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Hungary;
 - ii) as a deduction from the tax on capital of that resident, an amount equal to the tax on capital paid in Hungary;Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Hungary.
 - (b) the methods for elimination of double taxation will not prejudice to the provisions of the Zakat collection regime as regards Saudi nationals resident in the Kingdom of

Saudi Arabia.

2. In the case of Hungary:
 - (a) where a resident of Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the Kingdom of Saudi Arabia, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and paragraph 3, exempt such income or capital from tax;
 - (b) where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10 or 12, may be taxed in the Kingdom of Saudi Arabia, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the Kingdom of Saudi Arabia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from the Kingdom of Saudi Arabia;
 - (c) the provisions of paragraphs (a) shall not apply to income derived or capital owned by a resident of a Contracting State where the other Contracting State applies the provisions of this Convention to exempt such income or capital from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 or 12 to such income.
3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of both Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26 Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2 of this Convention.
2. Any information received under paragraph 1 of this Article by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1 of this Article, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Miscellaneous Provisions

Nothing in this Convention shall affect the application of the domestic provisions of a Contracting State to prevent tax evasion and tax avoidance if the competent authority of that Contracting State determines that the main purpose or one of the main purposes of a resident of the other Contracting State or a person connected with such resident was to obtain the benefits of this Convention. The Contracting States may consult each other before a resident of a Contracting State is denied relief from taxation in the other Contracting State by reason of the preceding sentence.

Article 29

Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the first day of the second month following the month in which the latter of these notifications was received.
2. The provisions of this Convention shall apply:
 - (a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January next following the date upon which this Convention enters into force; and
 - (b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which this Convention enters into force.

Article 30

Termination

1. This Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may terminate this Convention through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June of any calendar year starting five years after the year in which this Convention entered into force.
2. In such event this Convention shall cease to apply:
 - (a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid after the end of the calendar year in which such notice is given; and
 - (b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Riyadh on 23 March 2014 in the Hungarian, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government Hungary

For the Government of the Kingdom of
Saudi Arabia

(signatures)

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Government of Hungary and the Government of the Kingdom of Saudi Arabia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Tax Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital, the Government of Hungary and the Government of the Kingdom of Saudi Arabia have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

1. It is understood that the term “place of effective management” as used in the Convention means the permanent place where higher policies, key management and commercial decisions, that are necessary for the conduct of the whole enterprise's business, are normally and regularly made.
2. With reference to Article 4 of the Convention, it is understood that the term "resident of a Contracting State" also includes any person organized under the laws of a Contracting State, that is not liable to tax in that State and is established and maintained in that State either:
 - (a) exclusively for a religious, charitable, educational, scientific or other similar public purpose; or
 - (b) to provide pensions or other similar remuneration to employees.

3. With reference to Article 7 of the Convention, it is understood that:
 - (a) the business profits derived by an enterprise of a Contracting State from the exportation of merchandise to the other Contracting State shall not be taxed in that other Contracting State. Where export contracts include other activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State profits derived from such activities may be taxed in the other Contracting State;
 - (b) the term "business profits" includes, but is not limited to income derived from manufacturing, mercantile, banking, insurance, operation of inland transportation, furnishing of services and rental of movable property. Such a term does not include the performance of personal services by an individual either as an employee or in an independent capacity.
4. With reference to Article 26 of the Convention, it is understood that the information exchanged according to the provisions of the said Article shall be used only for tax purposes as specified therein.
5. The Government of Hungary understands that the obligations of Hungary under this Convention are consistent with its obligations as a member of the European Union. However, if Hungary finds out in the future that its obligations under this Convention are inconsistent with the requirements that apply to Hungary as a member of the European Union, both Contracting States may consult each other about the possible amendments of the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Riyadh on 23 March 2014 in the Hungarian, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of Hungary

For the Government of the Kingdom of
Saudi Arabia

(signatures)”

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. § és 3. § az Egyezmény 29. cikk 1. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, valamint a 2. § és 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára, így az Egyezmény megkötésével a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk.

A Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között megkötendő kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban. Az Egyezmény hatálya a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga.

Az Egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára megfelelő információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek.

Az Egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD Modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak.

Az Egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

A Szaúd-Arábiai Királysággal megkötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapvetően az OECD Modellegyezmény szabályait követi és megfelel a magyar szerződéskötési gyakorlatnak.

Az 1. §-hoz

A szakasz Országgyűlés által az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazásról rendelkezik.

A 2. §-hoz

A szakasz az Egyezmény kihirdetéséről rendelkezik.

A 3. §-hoz

A szakasz az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövegét tartalmazza.

Az Egyezmény főbb rendelkezései a következők:

- 2. cikk: Az Egyezmény hatálya a jövedelem- és vagyoadóra terjed ki.
 - 4. cikk: A nem természetes személyek belföldi illetőségét kettős illetőség esetén a tényleges üzletvezetés helye határozza meg.
 - 5. cikk: Építkezési tevékenység esetében 6 hónap után keletkezik telephely, a szolgáltatásnyújtás esetében pedig akkor, ha az meghaladja a 183 napot bármely tizenkét hónapos időszakban.
 - 8. cikk: A hajózásból és légi szállításból származó nyereség a vállalkozás tényleges üzletvezetési helyének államában adózik.
 - 10. cikk: Az osztalékra kivethető forrásadó maximum 5%.
 - 11. cikk: A kamatra nincs forrásadó.
 - 12. cikk: A jogdíjra kivethető forrásadó mértéke maximum 5%, amennyiben ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért fizetik és 8% minden más esetben.
 - 13. cikk 4. bekezdés: Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól származik, megadóztatható ebben a másik államban.
 - 18. cikk: Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága társadalombiztosítási rendszerének részét képző program alapján fizetett nyugdíjak és más kifizetések csak ebben az államban adóztathatóak.
 - 21. cikk 1. bekezdés: A vendégtanár 4 évig nem adóztatható tanításért, tanulmányért kapott díjazás után a fogadó államban.
 - 24. cikk 1. bekezdés: A kettős adóztatás elkerülésére szaúdi részről a beszámítás módszerét alkalmazzák.
 - 26. cikk: Az OECD Modellegyezmény 2008. évi felülvizsgálata szerinti teljes körű információcsereéről rendelkezik, amely kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozást (4. bekezdés), valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi (5. bekezdés).
 - 28. cikk: Egy általános adóelkerülés elleni rendelkezést tartalmaz
-
- A Jegyzőkönyv 1. pontja a tényleges üzletvezetés helyének meghatározását tartalmazza.
 - A Jegyzőkönyv 2. pontja a belföldi illetőségű személy definíciója alá tartozó személyek körét bővíti ki.
 - A Jegyzőkönyv 3. pontjában megállapításra került, hogy az Egyezmény 26. cikkének alkalmazásában az említett cikk rendelkezéseinek megfelelően megküldött információ csak az abban meghatározott adóügyi célokra használható fel.
 - A Jegyzőkönyv 5. pontja tartalmazza az EU klauzulát.

A 4. §-hoz

A szakasz első három bekezdése a törvény hatálybalépéséről rendelkezik, a negyedik bekezdés pedig a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.